

"YOU ARE THE LIGHT OF THE WORLD" (MT 5:14)

The Light

Catholic Doctrines Simplified

A Joint Venture of

DOCTRINAL COMMISSION AND INTERNET MISSION OF THE SYRO MALABAR CHURCH

പ്രാത്യോളിലെ
ക്രിസ്തുമത്യവും സഭയുടെ
ഇന്നത്തെ ഭാര്യവും

ഡോ. സന്തോഷ് സൈബാന്ധൻ ചെറുവള്ളി

“

സുവിശേഷത്തെ കൊടു
ക്കുവാൻ, സുവിശേഷമാ
യിതീരുവാൻ, മാമോദിസാ
സ്രീകരിച്ചവരും ദൈവവിളി
കനുസ്യതമായി ഉത്തരവാ
ദിതുങ്ങൾ സ്രീകരിച്ചവരും
ഇന്നു ചെയ്യേണ്ട ദൈവരാ
ജ്യ ശുശ്രൂഷയും സഭയെ
പടുത്തുയർത്തലുമാണ്
പ്രാന്തങ്ങളിലേക്ക് ഈ
ദേഖൽത്തിരിക്കുക, കരുണ
യുടെ കരങ്ങളും കരുണ
നിറങ്ങെ ഹ്യാദയങ്ങളും വഴി
ഉൾക്കൊള്ളുക, കൂട്ടായ്
മകളിൽ കൂട്ടിനിർത്തുക,
എന്ന പ്രവോധനം.

”

പ്രാന്തങ്ങളിലെ ക്രിസ്തുസത്യവും സഭയുടെ ഇന്നത്തെ ഭാര്യവും

ഒപ്പ് റിഹേർ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കും അതുശ്രക്കാളുന്ന പ്രായോഗിക ദൈവശാസ്ത്ര -ക്രിസ്തുസത്യവും സഭാസത്യവുമാണ് നമ്മൾ പ്രാന്തങ്ങൾ എന്നതുകൊണ്ട് അർമ്മമാക്കുന്നത്. ഈ വസ്തുതയെ, ഇന്നത്തെ കാലാധ്യത്തിനേറ്റിയും, സഭാദൗത്യത്തിനേറ്റിയും അന്തഃസന്തയായി നമ്മുടെ മനനവും കർമ്മവും അതിനുതകുന്ന തീരുമാനങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് പരിശുദ്ധ ഫ്രാസ്സിസ് മാർപ്പാപ്പയും ദേ പ്രഭോധനങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിരഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങളുമാണ്. പ്രാന്തങ്ങളിലെ ഈ സുവിശേഷസത്യവും ഭാര്യവും

വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രത്തിനേര്ത്തെ കൈവഴിയായി തെറ്റിവരിക്കരുത്. പെരിഹേർ ഒരു ദൈവശാസ്ത്ര സംഹിതയല്ല, മറിച്ച് ദൈവവിക്ഷേരണവഴി സുവിശേഷത്തിലെ യേശുവിനെ പ്രാന്തങ്ങളിലും പാർശ്വങ്ങളിലും തിരിച്ചെറിയുന്ന ഒരു സഭയും സഭാദൗത്യവുമാണ്.

പ്രാന്തങ്ങളിലെ ക്രിസ്തുസത്യവും സുവിശേഷത്തിൽ

ക്രിസ്തുസംഭവം ആരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ ഒരു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പ്രാന്തപ്രദേശത്താണ്. രക്ഷകരെ ജനനവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ മുവ്യദുതനായ ഗബ്രിയേൽ വരുന്നത് ഗലീലിയിലെ നസൈത് എന്ന സാമൂഹികവും

സാംസ്കാരികവും മതപരവും രാഷ്ട്രീയവും മായി ഇളസായെലിജനതയുടെ ഇടയിലും റോമാസാമാജ്യത്തിന്റെ അധിനിന്ദന പ്രദേശങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലും പഴയനിയമഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രത്യേകിച്ച് രേഖപ്പെടുത്താത്തതും എടുത്തു പറയത്തക്കപ്രാധാന്യവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പ്രദേശം. ഈ തുകാണാണ് യഹൂദപരമ്പരയും വിശാസവും നിയമസംഹിതയും അറിയാവുന്ന ഇളസായൽക്കാരനായ നമാനിയേൽ ഫിലിപ്പിനോട് ചോദിച്ചത്: നസ്രത്തിൽനിന്നും എന്തു നമ്മാണ് വരുന്നത്? (യോഹ 1: 43). എന്നിരുന്നാലും നസ്രത്തിന്റെ പ്രതീകാന്മക മായ ക്രിസ്തുസത്യം നമ്മൾ മറക്കരുത്. ‘നസർ’ (NZR) എന്ന മുലരുപത്തിന്റെ അർത്ഥമാണ് ‘ശിവരം’ (Branch) എന്നാണ് (ജെ.റ. 23:5-6, ഏശയാ 11:1, സകരിയാ 3:8) രക്ഷകനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനത്തിൽ ‘നസർ’ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡോൺ സ്കോട്ട് സ്മിത്തും ഹാൻ സ്കോട്ടും ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

രക്ഷകനായകർത്താവിന്റെ ജനനം നടക്കു

നീതും രാജകീയ നഗരത്തിന്റെ പ്രാന്തത്തിലെ കാലിത്തൊഴുത്തിലാണ്. ഭിക്ഷാടനം നടത്തി അന്നം കണ്ണഭത്തുനവഞ്ചോല്ലും തണ്ണേ കുഞ്ഞിന് ജനം നൽകാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരിടം. സ്ഥലവും സൗകര്യങ്ങളും സന്പത്തും ഉള്ളിടങ്ങളിലെ ‘ഇല്ലാത്മ’ ആണ് പ്രാന്തത്തിലെ കാലിത്തൊഴുത്ത് എന്ന ശരണസ്ഥാനം. കർത്താവ് തണ്ണേ ദൈവരാജ്യ സമീപനത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളായി കുടെ നിർത്തുന്നതും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതും പ്രാന്തങ്ങളിലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടവരെയാണ്. അഗതികളും പാപികളും ആത്മാദിമാനം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമെല്ലാം.

യോഹനാണ് മംഡാനയ്ക്ക് മിശിഹായുടെ തിരിച്ചറിയൽ പ്രക്രിയയിൽ വന്ന ആകസ്മികമായ ഇടർച്ചയിലും (മത്താ 11:3-5) തണ്ണേ ദയത്യത്തിന്റെ കാതൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോഴും (ലുകാ 4:18-19) പ്രാന്തങ്ങളിലേക്കാണ് സുവിശേഷത്തിന്റെ കത്തിരുകൾ പതിക്കുന്നത്.

ഈ പ്രാന്തങ്ങളിലേക്ക് തിരിയുവാനും

പ്രാന്തങ്ങളിൽ മനുഷ്യമഹത്വം എന്ന ദൈവികസത്യം ദർശിക്കുവാൻ കർത്താവു കാണിച്ചുതരുന്നത് ഉള്ളവനും ഇല്ലാത്തവനും തമിലുള്ള, പാപിയും നീതിമാനും തമിലുള്ള സംഘർഷത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമോ, അണ്ണക്കിൽ വിമോചനദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ വ്യതിചലിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയോ അല്ല, മറിച്ച് അനുതാപത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും വഴിയാണ് (മർക്കോ 1:14). അനുതാപം നമ്മുടെ നിറന്തരസ്ഥാനത്തിനും സർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവിഞ്ഞേ മക്കളാണ് നാമേല്ലാവരും എന്ന തിരിച്ചറിവിലും തരുന്നേം പരിശുഭ്യാത്മാവിൽ നമ്മൾ സാമുഹ്യ-മത-രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതികളിൽ പ്രാന്തവത്കരിക്കപ്പെട്ട കർത്താവിനെന്ന നമ്മൾ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ കണ്ണെത്തുന്നു. അന്യനായ ഭിക്ഷാടകന്റെ യാചന സുവി

ശേഷത്തിലെ സുന്ദരമായ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഒന്നാണ് എന്നത് മറ്റൊരു സത്യം (മർക്കോ 10:47, ലൂക്കാ 18:38).

ഹാർസിന് മാർപ്പാപ

തന്റെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും അജപാലനശുശ്രൂഷകളുടെ അനുഭവങ്ങളും വെല്ലുവിളികളും വിശ്വാസത്തിലുടെ അഭിമുഖീകരിച്ച് സഭയെന്ന കർത്താവിഞ്ഞേ മണവാടി (പ്രാന്തങ്ങളിലുടെ സഹയാത്രികയും കരുതലുള്ള അമ്മയുമായിത്തീരണമെന്ന് പ്രാഞ്ചിസ് മാർപ്പാപ്പ ഉപദേശിക്കുന്നു. സുവിശേഷത്തെക്കാടുക്കുവാൻ, സുവിശേഷമായി തീരുവാൻ, മാമോറിസാ സീക്രിച്ചവരും ദൈവവിളിക്കനുസ്യതമായി ഉത്തരവാദിത്രാജ്ഞർ സീക്രിച്ചവരും ഇന്നു ചെയ്യേണ്ട ദൈവരാജ്ഞ്യ

ശുശ്രൂഷയും സഭയെ പട്ടാതുയർത്തലുമാണ് പ്രാന്തങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുക -കരുണയുടെ കരഞ്ഞളും കരുണ നിറഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളും വഴി ഉൾക്കൊള്ളുക, കൂട്ടായ്മ കളിൽ കൂട്ടി നിർത്തുക എന്ന പ്രവേശനം.

വചനത്തിലും പാരമ്പര്യത്തിലും ഉന്നി പ്രാന്തങ്ങളുടെ ക്രിസ്തു സത്യത്തെയും സഭാദാത്യത്തെയുംപറ്റി പ്രമാണസീസ് മാർപ്പ പാപ്പ പറയുമ്പോൾ, പെതിഹരി (പ്രാന്തം) കേവലം സാമൂഹ്യവും, ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും മാത്രമല്ല, മരിച്ച അംഗ്തിത്തപരവും, അതായത് ജീവിതയാമാർത്ഥവും കൂടിയാണ്. നിസ്സം ഗതയും സ്വാർത്ഥതയും, ഉപയോഗിച്ച് വലിച്ചറിയുന്ന സംസ്കാരവും, പാപത്തിൽനിന്ന് ദുരിതവും ആധ്യാത്മിക അന്യതയും കാപട്ടം നിറഞ്ഞ കെതിയും എല്ലാം ഇടപാരിഞ്ഞതു കുടക്കുന്നു. ഈ പ്രാന്തസത്യത്തെ ‘എല്ലാവരും സഹോദരങ്ങൾ’ എന്നപ്രവേശനരേഖയിൽ എടുത്തു പറയുന്നു (Fratelli Tutti No. 215).

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ സഭയും അവളുടെ ജീവിതസാക്ഷ്യവും ഭാത്യവും ഈ പ്രാന്ത

ങ്ങളിലെ ദൈവമക്കൾക്ക് കരുണ നിറഞ്ഞ, ഉൾക്കൊള്ളുന്ന, കൂടുന്ന നിർത്തുന്ന, സഹവ്യപ്പട്ടതുന്ന അയൽക്കാരൻ ആയിത്തീരുക എന്നതാണ്.

നമ്മുടെ ഇടയിലെ പ്രാന്തങ്ങളും വിശ്വാസഭാത്യവും

സഭയ് ക്രിസ്തു സുവിശേഷ തതിൽനിന്ന് കിട്ടുന്ന തിരിച്ചറിവ് അവളെ വ്യക്തിജീവിതങ്ങളിലേക്കും, കുടുംബങ്ങളിലേക്കും, അയൽപക്കങ്ങളിലേക്കും, സാമൂഹ്യാഭിനകളിലേക്കും സഭയുടെ തന്നെ സുവിശേഷത്തിന് നിരക്കാത്തതായ ഘടനാത്മകമായ കുറവുകളിലേക്കും ഇറങ്ങിച്ചല്ലോവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അനുതാപവും കരുണയും, കൂപയും ഓരോ വിശ്വാസിയെയും സഭയെയും തങ്ങളുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ മിഷനറി ആക്കുകയും ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ നേർസാക്ഷികളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

താരതമേനു സമ്പന്നരും വിശ്വാസപാരമ്പര്യം പേരുന്നവരും ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ആഗോള

സഭയ്ക്കും ഭാരതത്തിലും കൃട്ടതൽ മിഷനറി മാരെ നൽകിയതുമായ സീറോമലബാർ സഭ വൈകാംതെ തിരിച്ചറിയ്ക്കുന്ന വിശാസപരിശീലനം മുതൽ സഭയുടെ വിവിധ മേഖലകളിൽ ഈ പ്രത്യേക സുവിശേഷത്തെ കൃട്ടതൽ കരുതലോടെ ജീവിച്ചും പ്രാണം തേളുന്നു ചുറ്റുപാടുകളിൽ മിഷനറി ആയി തീരുക എന്ന വെല്ലുവിളി ഏറ്റുടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നമ്മുടെ ദൈവ പുതിയ അക്കാദമിയിൽ നിന്ന് ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ ആകുകയും (Church which goes forth) അർത്ഥപൂർണ്ണവും അപരന് ആവശ്യമുള്ള സഭയാക്കി നമ്മുടെ മാറ്റുകയും ചെയ്യും.

വ്യക്തിജീവിതം, കൃട്ടംബം, അയൽപ്പകം, പൊതുസമൂഹം, രാഷ്ട്രീയം, സാമ്പത്തികവാദനകൾ തുടർന്നും രൂപപ്പെടുന്ന പ്രാന്തങ്ങൾ ദൈവമഹിതാം നിഹനിക്ഷപ്പെട്ട മനുഷ്യസത്യങ്ങളാണ്; ഈ തന്റെ പ്രാന്തങ്ങൾ ദൈവമഹിതാം നിഹനിക്ഷപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിനില്ലെന്നു പേരുന്നു എന്ന വാസ്തവം-ഈ ജീവ്തിലേക്ക് മോൾ ഇരഞ്ഞി ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ചുക്കക്കാരനിലേക്കും വേശ്യയിലേക്കും കർത്താവ് എത്തപ്പെട്ടതുപോലെ, സഭയെ കർത്താവ് പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. പ്രാന്തങ്ങളിലേക്കുള്ള ധൈരമായ എത്തപ്പെ

ടലുകളും പ്രാന്തങ്ങളെ സഭ ഹൃദയത്തിൽ ചേർത്തുനിർത്തുന്ന കാര്യശൈലിയും തീരുമാനങ്ങളും വീക്ഷണങ്ങളും നമ്മുടെ പരിശുഖം തമാവിൽ ജീവിക്കുന്ന സഭയാക്കി മാറ്റുന്നു.

ഒണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്ധരഭോസ് ആഗ്രഹിച്ച തുറക്കപ്പെട്ടുന്ന സഭാവാതായനങ്ങളും പരിശുഖാത്മാവ് അതുവഴി നൽകുന്ന ശുഭവായും വും പ്രാഞ്ചിസ് മാർപ്പാപ്പുള്ളഭേദാധിപ്പിക്കുന്ന പ്രാന്തങ്ങളിലേക്കുള്ള സഭയുടെ ദൗത്യചുവടുകളും നമ്മുടെ ക്രിസ്തുവിശ്വാസി എഴുപതിലേക്കും ക്രിസ്തുവിനെ നൽകുവാനും ക്രിസ്തുവിനാൽ ജൂലിക്കുന്ന വിശാസത്തിനില്ലെയും മിഷനറി സഭ ആക്കി മാറ്റുന്നു.

വിശുദ്ധ മതതായി അറിയിച്ച സുവിശേഷത്തിലെ അനിമവിധിയും (മതാ 25:31-46) വിശ്വവിഭ്യാത സാഹിത്യകാരൻ ലിയോ ഫോർഡേം സ്നോയ് രചിച്ച കമ്മയിലെ ചെരിപ്പുകുട്ടതിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിമികളും പ്രാന്തങ്ങളെ പുതക്കി കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്ന സുവിശേഷവത്കരണം സഭാദാത്യം വരച്ചു കാട്ടുന്നു. ഈ ക്രിസ്തുസത്യത്തിന്റെ മാധ്യരൂപവും കൃടായമയുമാണ് മാനവരാശി ഉരുവിടേണ്ട ‘സർഗ്ഗസ്ഥനായ തങ്ങളുടെ പിതാവേ’ എന്ന മുലമന്ത്രം.